

ligt at afgjøre, om ikke Kapitalen vilde blive endnu større, dersom Forslaget rent falder bort og gaar ud af Finantsloven igjen, end dersom Skolelærerne faae de 300,000 Kr. I sidste Tilfælde vil Væren for, at Skolelærerne faae disse 300,000 Kr., naturligvis tilfaade den Side, fra hvilken Forslaget tilfølgende er kommet, og dersom Skolelærerne ikke faae de 300,000 Kr., vil det blive sagt, at det var, fordi denne Sides Modstandere ikke vilde unde de stakkels Skolelærere, hvad de saa haardt trænge til. Altsaa det er et særdeles værdifuldt Forslag. Jeg vil derfor gjøre Mit til, at de virkelig kunne erholde de 300,000 Kr., hvorom der er Spørgsmaal, skjøndt jeg finder, at den hele Foranstaltning paa den Maade, den er fremkommen, er i høj Grad abnorm og i høj Grad fraaadelig. Men af dette politiske Hensyn, som jo i vor Tid spiller en saa stor Rolle, vil jeg gjøre Mit til, at Skolelærerne virkelig kunne faae de 300,000 Kr. Jeg er fuldstændig enig i, hvad det ærede kongevalgte Medlem (Ussing), som motiverede det Forslag, der er stillet under Nr. 3, udtalte, at vore Kommuner heldigvis rundt omkring i Landet ere saaledes stillede, at de baade kunne og bør give deres kommunale Bestillingsmænd, hvad de have Trang til, og jeg veed ogsaa, at der er en stor Del Kommuner, og det gjælder da navnlig Kjøbstadkommunerne, som allerede have haft et aabent Die for, at det var nødvendigt at hjælpe paa Skolelærerne og ogsaa have for indværende Aar givet dem et Dyrtdstillæg. (Henvendt til Fallesen): Ja, det have de ogsaa gjort i Rønne. Men det er netop af Hensyn til, at der saaledes af flere Kommuner er ydet Lærerne et Dyrtdstillæg, at det forekommer mig, at det Argument mod den høitærede Ministers Forslag, som blev fremsat af det ærede kongevalgte Medlem, nemlig at man ved at vedtage den høitærede Ministers Forslag, vilde paalægge de Kommuner, som alt havde givet Dyrtdstillæg til Lærerne, paany Forpligtelse til at bidrage til andre Kommuner's Skolelærere, er et meget vægtigt Argument, som gjør, at jeg vil foretrække at stemme for det Forslag, der er stillet under Nr. 3, hellere end for den høitærede Ministers Forslag. Jeg erkjender ved Siden deraf, at den høitærede Ministers Forslag er mere rationelt; det er overensstemmende med hele den Maade, hvorpaa efter den bestaaende Lovgivning Lønningsstillægene uddedes. Men da denne Sag i Dyrigt efter min Formening er fremkommen meget uformelt og har en meget extraordinær og uformel Karakter, vil jeg ikke lægge videre Vægt paa, hvorledes det egentlig rationelt burde være ordnet, men helst se hen paa, hvad der er den mest praktiske Maade, hvorpaa man kan komme ud over den politiske Vanstuelighed, og at den Kapital, der gjøres deraf, bliver saa lille som mulig.

Sauerslev: Naar det ærede 3die Med-

lem for 7de Kredts (S. Pedersen) kunde udlede af mine Udtalelser, at jeg skulde i Principet være imod, at Lærerne skulde have Tilleg til deres Løn, saa synes jeg, at det ærede Medlem kunde være bleven dragen ud af denne Bildfarelse, naar han havde hørt, at jeg sagde, at jeg sluttede mig til Finantsloven, som den foreligger. Der er nemlig bestemt et Tilleg til Lærernes Løn, men det er den Forskjel mellem det ærede Medlem og mig, at medens det ærede Medlem fandt den største eller i alt Fald en større Betryggelse i at give den høitærede Minister den Myndighed at tildele det til Lærerne, støtter jeg det Forslag, som Finantsloven indeholder, hvor det sker efter visse Regler. Saa meget er vist, at der kan være meget betydelig Forskjel paa den Maade, hvorpaa vi ville yde Tilleg. Naar det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (Jessen) fandt, at jeg havde været for dristig, maa jeg sige, at naar man har en Mening og vil vedkjende sig den, og det skal kaldes dristigt, saa vil jeg nok vedkjende mig, at jeg er dristig.

Fallesen: Det Driftige ligger maasse i, at man dog ikke formaar egentlig at begrunde sin Mening. — Jeg tog Ordet for at gjøre en kort Bemærkning mod det ærede Medlem paa Fløien (Jessen). Ligesom det ikke maa anses for heldigt, at hvad der paa et Theater siges bag Kulisserne, høres paa Scenen og bringes frem for Publikum, saaledes tror jeg heller ikke, at det er heldigt, at en aldeles sagte Ytring bliver bragt for Thinget af min ærede Ven.

Jessen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det er vistnok ufornødent at komme nærmere ind paa dette Punkt. Det ærede Medlem har Ordet.

Jessen: Det var ikke til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Fallesen), jeg vilde gjøre en kort Bemærkning. Det var til det ærede Medlem her lige over for (Sauerslev), at jeg blot vil tillade mig at sig, at Grunden, hvorfor jeg ikke vil stemme for det Forslag, der staar paa Finantsloven med Hensyn til Skolelærerne, er den, at jeg tror, at selv om det blev vedtaget her i Thinget, og dersom det fastholdes i det andet Thing, faae Skolelærerne desuagtet Ingenting; thi Regjeringen har jo dog ogsaa en Billie, som den har erklæret at ville paa dette Spørgsmaal gjøre gjældende, og Regjeringen har fast og tydelig udtalt, at det Forslag, som nu staar paa Finantsloven, vil den ikke modtage. Naar altsaa det ærede Medlem fastholder dette Forslag, er det den sikreste Vej til, at Skolelærerne ikke faae Noget, og til at den størst mulige politiske Kapital bliver gjort ud deraf.